

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж1-29/26
21.1.2026. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марије Петковић, председника већа, Данијеле Марић и Слободана Ивановића чланова већа у правној ствари тужиоца АА из ..., ЈМБГ ... чији је пуномоћник Никола Ковачевић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО ... са седиштем у ..., МБ ... и ПИБ ... чији је законски заступник ВВ, ЈМБГ ..., а кога по пуномоћју заступа пуномоћник Драгана Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја Анекса уговора о раду, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П1 бр. 61/24 од 8.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.1.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 бр. 61/24 од 8.10.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се обавезе тужени „ББ“ ДОО ... са седиштем у ... да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 бр. 61/24 од 8.10.2025. године ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи Анекс I Уговора о раду од 29.3.2023. године, закључен између тужиоца АА из ..., ЈМБГ ..., са једне стране и туженог „ББ“ ДОО ... са седиштем у ..., МБ ... и ПИБ ..., чији је законски заступник ВВ, ЈМБГ ..., са друге стране, као незаконит и да исти не производи правно дејство. Ставом 2. изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 361.250,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на жалбу.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 386. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Апелациони суд је утврдио да је жалба неоснована.

Првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, као ни уз битну повреду одредбе парничног поступка из тачке 12. наведене законске норме, јер је супротно паушалним жалбеним наводима, изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, не противречи сама себи, а ни разложима датим у образложењу, а образложење пресуде садржи јасне и основане разлоге о свим чињеницама битним за одлуку о тужбеном захтеву тужиоца, тако да иста нема недостатака због којих се не може испитати.

Неосновано се жалбом тужиоца истиче да је првостепена пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању првостепеног суда, тужилац је са туженим закључио Уговор о раду број 94 дана 1.7.2019. године, којим је засновао радни однос на неодређено време са ступањем на рад 1.7.2019. године на радном месту Помоћник металоглодача II у оквиру Сектора производње. Чланом 3. Уговора, предвиђено је да ће запослени обављати послове у објекту који се налази у Чланом 4. уговора, предвиђено је да ће запослени обављати послове помоћник металоглодача II у сектору производње, са описом послова као у ставу 4. уговора о раду. Чланом 5. Уговора, предвиђено је радно време у трајању од 8 сати и недељно од 40 радних сати. Понудом за закључење Анекса уговора о раду од 27.3.2023. године, на основу одредби члана 172. и 171. Закона о раду, тужиоцу је понуђено закључење Анекса уговора о раду, а из разлога измене уговорених услова рада, ради премештаја на други одговарајући посао због потреба процеса рада и организације рада, а у складу са радним способностима запосленог. У понуди је наведено, да је упоређивањем радног учинка запосленог са радним учинком других запослених на истом радном месту на коме је распоређен запослени закључено да исти остварује вишеструко мањи радни учинак од других запослених, а уочено је и да самоиницијативно остаје да ради прековремено. Тужиоцу је 23.6.2022. године изречена опомена због повреде радне обавезе коју је учинио, на тај начин што је оштетио главу и плочице на машини, што до краја смене није пријавио претпостављеним а решењем послодавца од 29.12.2022. године и опомена због повреде радне обавезе, јер је у току радног времена оставио машину на којој ради и шетао се по хали без оправданог разлога, указујући на неефикасност запосленог у обављању послова на радном месту на које је распоређен и да тужени као послодавац сматра да би се ефикасност могла постићи премештајем запосленог на друго радно место и то на радном месту оператера на припреми материјала у сектору производње. Тужиоцу је уз Понуду достављен и текст Анекса уговора о раду, потписан од стране послодавца који представља саставни део понуде. Тужилац је са туженим дана 29.3.2023. године, закључио Анекс уговора о раду, којим су промењени услови рада запосленог, ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада, тако што се запослени распоређује на радно место - Оператер на припреми материјала у оквиру Сектора производње. Чланом 2. Анекса уговора о раду, измењен је члан 4. став 1. Уговора о раду број 94 од 1.7.2019. године, у погледу обавеза и описа радног места запосленог, док је чланом 3. Анекса уговора о раду измењен члан 7. Уговора о раду број 94 од 1.7.2019. године, у погледу основне бруто зараде запосленог за обављање послова из члана 4. овог уговора и иста

зарада износи 356,63 динара бруто по радном часу. У поступку је утврђено да је тужилац, најпре радио на машини МАХО 800, а затим да је пребачен на машину МАХО 600, да суштинских разлика у раду на наведеним машинама нема, да је исти управљачки програм, да се на машини МАХО 600 израђују мањи комади. Уговором о раду, нити било којим другим актом није предвиђена норма коју запослени мора да оствари, обзиром да се ради о појединачној производњи која се ретко понавља. Сам процес рада је једноставан, запослени добија цртеж и комад метала на основу тог цртежа прави комад, уписује време и такав комад шаље на контролу. Контрола проверава да ли је комад урађен по цртежу или не, враћа се на дораду уколико је иста могућа или се проглашава шкартом. Подаци се од стране контроле уносе у статистику са бројем израђених комада и временом потребним за израду тих комада. На основу података статистике, прати се рад запослених и ти подаци доступни су свим запосленима. На основу изјаве туженог, извештаја радног учинка и из изјава саслушаних сведока, утврђено је да је тужилац остварио мањи радни учинак и на првобитној машини и на машини на коју је премештен, имао је проблем у комуникацији са запосленима и непосредним руководиоцима, био је самовољан у раду, остајао је на радном месту прековремено и са налогом и без налога послодавца и остављао је машину без надзора, шетао се по хали, није одржавао уредну машину. Решењем туженог од 19.2.2025. године тужиоцу је отказан уговор о раду број 94 од 1.7.2019. године са анексом уговора о раду од 29.3.2023. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, по налажењу овог суда, правилном оценом изведених доказа, правилно поступио када је применом одредби материјалног права на које се позвао у образложењу првостепене пресуде, одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца и одлучио као у изреци побијане пресуде. За своју одлуку првостепени суд је дао довољне и основане разлоге које прихвата и Апелациони суд.

Оспоравајући правилност и законитост ожалбене пресуде, тужилац у жалби наводи да у понуди нису наведени стварни и оправдани разлози и да не постоји потпуна обавештеност тужиоца о свим чињеницама које се тичу разлога за премештај тужиоца на друго радно место; да је извештај о радном учинку тужиоца сачињен накнадно, Понуда није образложена у складу са законом а нарочито да повреда радне обавезе не може бити разлог за премештај запосленог.

Апелациони суд је ценио овакве жалбене наводе и утврдио да исти нису основани.

Наиме, одредбом члана 171 став 1 тачка 1 Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – одлука УС, 113/17 и 95/18 – аутентично тумачење) прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора) и то: ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада, док је одредбом члана 172 став 1 истог закона предвиђено да је уз анекс уговора о раду послодавац дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи: разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора. Сходно наведеним законским одредбама, премештај запосленог код истог послодавца може да уследи због потреба које се јављају при увођењу нових, односно укидању старих послова, услед статусних или организационих промена, размештају запослених

зависно од њихових способности, примени мера за унапређење рада и радних поступака, отклањању узрока застоја у раду, лоших односа међу запосленима или увођења мера за боље функционисање делова система рада и у другим ситуацијама. Обавеза послодавца је да у писменом обавештењу, понуди за закључење анекса уговора о раду, у писаном облику наведе разлоге због којих врши измену уговорених услова рада запосленог, а у случају када понуда за закључење анекса уговора о раду не садржи детаљно образложене разлоге који су условили премештај запосленог, тада понуда има формалне недостатке. У судском поступку оцене законитости закљученог анекса уговора не цени се само поступак и начин на који се врши измена уговора, већ се правилност и законитост премештаја цени и са материјалноправног становишта, с обзиром на то да запослени треба да зна да ли су разлози за премештај због потреба процеса и организације рада уследили из субјективних или објективних разлога, чиме се омогућава и контрола у погледу правилности примене одговарајућег материјалног прописа. Упућивање понуде за закључивање анекса уговора о раду ради премештаја запосленог без детаљног образложења омогућавало би праксу произвољности у решавању о правима и обавезама запослених по основу рада.

У конкретном случају, у Понуди за закључење Анекса I Уговора о раду, наведено је, да је упоређивањем радног учинка запосленог, овде тужиоца, са радним учинком других запослених на истом радном месту на коме је распоређен запослени закључено да исти остварује вишеструко мањи радни учинак од других запослених, а уочено је и да самоиницијативно остаје да ради прековремено; да му је решењем од 23.6.2022. године изречена опомена због повреде радне обавезе коју је учинио јер је оштетио главу и плочице на машини и до краја смене није пријавио претпостављеним а решењем од 29.12.2022. године и опомена због повреде радне обавезе, јер је у току радног времена оставио машину на којој ради и шетао се по хали без оправданог разлога, указујући на неефикасност запосленог у обављању послова на радном месту на које је распоређен, и да тужени као послодавац сматра да би се ефикасност могла постићи премештајем запосленог на друго радно место и то на радном месту Оператера на припреми материјала у сектору производње. Код наведеног, када понуда као у конкретном случају, садржи разлоге за измену уговора о раду у смислу члана 171. став 1. Закона о раду, односно када су наведени разлози конкретни и јасно образложени, то је тужени, супротно жалбеним наводима доказао постојање оправданог разлога за премештај тужиоца на друго радно место за чије обављање се захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду.

Жалбени наводи, да је извештај о радном учинку тужиоца сачињен накнадно, не може се прихватити као основан, у ситуацији када је рад запослених на изради индивидуалних специјалних пројеката и рада по наруџбини био предмет сталне и детаљне контроле и праћења, и када су се сви ти подаци свакодневно уносили у електронску базу, што је омогућавало праћење и анализу радног учинка.

Апелациони суд је ценио и жалбене наводе да је у Понуди наведено да су тужиоцу изречене опомене због учињене повреде радне обавезе, међутим сматра да исте саме по себи не представљају разлог за премештај тужиоца на друго радно место, већ заједно са разлозима наведеним у понуди указују на неефикасност тужиоца у обављању послова радног места на које је претходно био распоређен. Ово са разлога, јер је послодавац тај који се стара да се процес рада обавља успешније и економичније, имајући у виду да руковођење процесом рада, у које несумњиво спада и премештај запосленог на други одговарајући посао, представља унутрашњу ствар послодавца, те

да послодавац у том погледу има аутономију да у ситуацији када процес и организација рада то захтевају, запосленог који испуњава услове за премештај распореди на други одговарајући посао уколико сматра да ће то најбоље одговорити захтевима и потребама процеса рада.

Имајући у виду да ниједним жалбеним наводом није доведена у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде у ставу 1. изреке, Апелациони суд је применом одредбе члана 390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, с тим што је потврдио и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу 2. изреке побијане пресуде, јер је исто донето у складу са одредбама чланова 153 и 154 ЗПП.

Применом одредбе члана 165 став 1 ЗПП, Апелациони суд је ставом другим изреке ове пресуде одлучио о захтеву тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади трошкове жалбеног поступка и то на име састава жалбе износ од 55.000,00 динара, што је исти одбио, јер тужилац није успео у поступку по жалби.

**Председник већа - судија
Марија Петковић,с.р.**

За тачност отправка - Управитељ писарнице